

El Negre de Banyoles amb ulls neerlandesos

Portada del llibre EPA.

El 1983, quan era un jove estudiant holandès que viatjava per Europa, Frank Westerman va topar amb el cos dissecat d'un home africà exposat al Museu Darder de Banyoles. Qui era aquell home? Com havia arribat a convertir-se en peça de museu?

La polèmica sobre el cos dissecat de l'anomenat Negre de Banyoles ha revifat amb el documental de 3Cat *El negre té nom*, dirigit per Fèlix Colomer. Aquest títol de Frank Westerman ofereix el context i la profunditat necessàries per entendre un cas que ha sacsejat consciències dins i fora de Catalunya.

A mig camí entre el reportatge d'investigació, la novel·la d'intriga i el diari de viatge, *El negre i jo* és un assaig literari d'una profunda reflexió humanística que formula preguntes tan incòmodes com inevitables: sobre les ciències naturals i el racisme, sobre l'herència colonial i la memòria d'Europa. Un text molt interessant per entendre l'origen i la transcendència d'un cas que va estar al centre del debat públic i ens va obligar –i ens obliga– a mirar-nos al mirall com a societat i a replantejar-nos com expliquem –i com assumim– el nostre llegat com a europeus.

El neerlandès Frank Westerman (1964) és un dels grans noms del periodisme literari europeu. Traduït a més de 15 idiomes, el seu estil combina el rigor de la investigació i la força narrativa de la literatura. Va estudiar enginyeria agrícola tropical a la Universitat de Wageningen i va treballar com a corresponsal a Belgrad i a Moscou. Actualment es dedica únicament a escriure llibres de no-ficció. Les seves obres han rebut una desena de premis importants en l'àmbit periodístic europeu.

Publicat a:

-El Punt Avui. El Punt Avui 03-02-2026, Pàgina 21

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2615732-el-negre-de-banyoles-amb-ulls-neerlandesos.html>